

Steen Folke (VS):

Hr. Ole Hovmand har altså stadig misforstået forslaget her. Jeg mener, det fremgår ret tydeligt af bemærkningerne, at denne erhvervsudfygtighedsydelse i visse tilfælde er varig, nemlig i tilfælde, hvor det ikke er realistisk muligt at opnå beskæftigelse, eller efter modtagerens fyldte 50. år. Men i andre tilfælde er denne ydelse altså ikke varig; så er der netop tale om, at man stadig skal søge at give folk mulighed for at komme i arbejde. Jeg tror, at alle normalt indstillede mennesker gerne vil i arbejde. Der er ingen, der har lyst til at gå på understøttelse eller pension, hvis de har mulighed for at komme i arbejde. Det er altså også meningen med dette forslag, at det kun er så længe der ikke er mulighed for beskæftigelse, at folk efter vores mening skal have en anstændig behandling, og med det mener vi altså noget, der svarer til denne erhvervsudfygtighedsydelse.

Jeg vil sige til hr. Albertsen, at hans bemærkninger, sidste gang vi behandlede sagen, om de økonomiske konsekvenser i hvert fald så var vanskelige at forstå. Han talte om, at vort forslag ville koste mellem 20 og 35 mia kr. Da han var usikker på, om det var det ene eller det andet, så må der jo ligge i det, at hr. Albertsen mente, det var muligt, det kun ville koste ca. 3 mia kr. at gennemføre forslaget, da hr. Albertsen selv oplyste, at udgifterne i forvejen var 17 mia kr. Jeg kan ikke rigtig forstå i forhold til hele hr. Albertsens argumentationsform, at det skulle være de 3 mia kr. eventuelt, som hr. Albertsen har så meget imod. Må jeg forstå det sådan, at hr. Albertsen altså ikke mener, at man skal afsætte 3 mia kr. til en pensionsreform, det må det ikke koste? Hvis det nu viser sig, som hr. Albertsen åbenbart troede dengang, at det ikke blev dyrere end 20 mia kr., så vil hr. Albertsen alligevel ikke være med. Er det sådan, hr. Albertsens forklaring i dag skal forstås? Jeg tror snarere, at forklaringen er en anden, som i højere grad retfærdiggør det, jeg sagde, men det kan hr. Albertsen jo eventuelt selv forklare.

I øvrigt kunne jeg fristes til at gøre endnu et forsøg i ukuelig optimisme på at få hr. Albertsen eller socialministeren til også at diskutere principper. Det er meget svært at få socialdemokrater loppet op til at diskutere principielle synspunkter, men jeg mener virkelig, her er alle tiders chance for at diskutere nogle principper. Det eneste, man vil sige, er, at det er alt for dyrt, helt uanset prisen for det. Man kunne

realisere en række af principperne i forslaget, selv om man ikke ønskede at bevilge så mange penge til det. Man kunne diskutere principperne i forslaget, bortset fra dette med at ydelsen skal være af samme størrelse som dagpengebeløbet, hvor man kunne sige: o.k., socialdemokraterne mener, at beløbet skal være betydelig lavere. Men hvad så med alle de principper, der i øvrigt er nedlagt i forslaget? Ikke et ord fra socialdemokraterne om det. Andre partier har dog kommenteret det, taget stilling til visse principper både for og imod dem. Socialdemokratiet: intet. Intet om, om man går ind for den indtægtsbestemte tillægspension eller går ind for større lighed. Intet om, om man går ind for ligestilling af pensionister, hvad enten de er gift eller ikke gift. Intet om, om man går ind for retsprincippet i stedet for skønprincippet. Intet om, om man går ind for en helhedsvurdering af situationen i stedet for den lægelige indikation, osv. osv. Der er en stribe principper, som man i det mindste kunne begynde at diskutere. Men hvad får vi fra socialdemokratiets side? Intet. Ikke spor af denne diskussion tager man hul på. Mon ikke den egentlige forklaring herpå er, at socialdemokraterne ikke har fundet deres egne ben?

(Kort bemærkning).

Ole Hovmand (FP):

Hr. Steen Folke giver udtryk for og må da gerne fortsat tro, at folk kan komme i arbejde igen, når de er under 50 år ifølge dette forslag. Men jeg er stadig væk overbevist om, at realiteterne er anderledes, og det har tendensen i længerevarende arbejdsledighedsforhold allerede vist.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Palle Simonsen fremturedede med at underkende, at der kan være en loyalitet hos ofenfentligt ansatte, hvis de ikke kan se, at de får nogen penge for det engagement ind i næste årtusinde. Men derudover førte han to nye argumenter i marken.

For det første henviste han til, at man også har pensionsordninger i den private sektor. Ja men har hr. Palle Simonsen ikke opdaget, at vi har noget, der hedder et indkomstkattesystem her i dette land? Det er formentlig dette indkomstkattesystem og dette indkomstkattesystem alene, der er skyld i, at man forvrider aflønningen i den private sektor mange steder,